

๑๑...ถ้าเราฟังสมาธิหรือดูอารมณ์เกิดดับ
อย่างเตี้ยวปัญญาจะเกิดห้อย เมื่อเรา
ออกจากสมาธิแล้ว เราจะเจอ
สิ่งแวดळळเมื่อไร เมื่อเราเฉลอ จิตใจ
ของเราก็จะหวั่นไหวไปกับสิ่งแวดळळ
เพราะเราไม่ได้ถอนรากเหง้า

ความยึดถือ...๑๑

พระอาจารย์กัมเฆา สุขกาโม

วัดพระธรรมาราม (หนังสือธรรมะดลใจ หน้า 21)

เผยแพร่เป็นสาธารณชน
www.jaiphensook.net
www.SEAL2thai.org/etc/watphrae